

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/108/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5620200282
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5620200282.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobcu: F. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXX/X, E. F. - H., právne zastúpený: JUDr. Jaroslav Kiapeš, advokát, so sídlom V. XXXX/XX, E. F., proti žalovaným: 1/ KOVOSPOL, spol. s r.o., so sídlom Hradná 746, Liptovský Hrádok, IČO: 36 389 285, právne zastúpený: JUDr. Zuzana Kandlerová, advokátka, so sídlom X. F. XXX, E. F., 2/ Ing. B. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXX, Q., o určenie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu k nehnuteľnostiam, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 21C/2/2020-367 zo dňa 27. januára 2022, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II. a III. **z r u š u j e** a v tomto rozsahu mu vec **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a IV. **z o s t á v a** **n e d o t k n u t ý**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zastavil konanie v časti vedeného proti žalovanému v rade 2/. Vo zvyšku žalobu zamietol. Žalovanému v rade 1/ priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rade 2/ v plnom rozsahu.

2. Vo vzťahu k žalovanému v rade 2/ zastavil konanie s poukazom na § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), keď v tejto časti zobral žalobca žalobu späť, nakoľko k zastaveniu konania voči žalovanému v rade 2/ došlo práve pre správanie žalovaného v rade 2/, keď tento v priebehu konania previedol vlastnícke právo k dvom pozemkom, ktoré boli predmetom konania na žalovaného v rade 1/. Dospel k záveru, že zastavenie procesne zaviniť žalovaný v rade 2/, a preto žalobcovi voči nemu priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu s poukazom na § 256 ods. 1 CSP.

3. Mal za nesporné nasledovné relevantné skutkové tvrdenia strán sporu: Žalobca je vlastníkom rodinného domu súp.č. XXX, postaveného na pozemku registra „C“ parc.č. 4589, zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 514 m², k.ú. O., obec O., ako aj tohto pozemku registra „C“ parc.č. 4589, ktoré obe nehnuteľnosti sú zapísané na liste vlastníctva č. XXX. Cez pozemky žalovaného registra „C“ parc.č. 4599/1, parc.č. 4599/10 a parc.č. 4599/11 vedie prístupová asfaltová cesta k uvedenému rodinnému domu žalobcu. Vyššie uvedené nehnuteľnosti žalobcu sú obkolesené pozemkom žalovaného registra „C“ parc.č. 4599/1. Po asfaltovej komunikácii vedie od cesty 1. triedy č. I/18 cez pozemky žalovaného registra „C“ parc.č. 4599/11, 4599/10 a 4599/1, v rozsahu ako je vyznačený v geometrickom pláne č. 204-132/2019, vyhotovenom 12.11.2019, autorizačne overenom 13.11.2019 a úradne overenom 22.11.2019 pod č. G1-1206/2019 prístup k vyššie uvedenému rodinnému domu a pozemku žalobcu. Žalobca, resp. predtým jeho právny predchodca využívali právo prechodu a prejazdu v rozsahu aký je uvedený v žalobcom predloženom geometrickom pláne od roku 1976, potom čo 10.12.1975 Okresný

národný výbor, odbor výstavby a územného plánovania v Liptovskom Mikuláš vydal na uvedený rodinný dom žalobcu užívacie a obývacie povolenie. Žalobca kúpil rodinný dom od svojho právneho predchodcu, prvého majiteľa G. X., v zastúpení jeho dcérou F. F., a to na základe kúpnej zmluvy z 12.12.2017, pričom tento predaj sa realizoval prostredníctvom Mgr. L. V. a jeho realitnej kancelárie REALITY SPIRIT, s.r.o. Pri kúpe tohto rodinného domu bol žalobca od Mgr. L. V. a manželov F. informovaný o okolnostiach prístupu k rodinnému domu. Žalobca bol informovaný, že prístup vedie po pozemkoch v tom čase patriacich ešte Slovenskej republike, v rozsahu ako je vyznačený v geometrickom pláne predloženom žalobcom, po asfaltovej ceste. Rodinný dom, predtým vlastnil G. X., ktorý bol v čase výstavby rodinného domu súčasne riaditeľom v areáli s názvom Motel O., ktorý v súčasnosti patrí žalovanému, pričom Mgr. L. V. a manželka F. žalobcu pred kúpou informovali, že právo zodpovedajúce vecnému bremenu spočívajúce v práve prechodu a prejazdu cez tieto pozemky žalovaného nie je evidované ako ťarcha na liste vlastníctva, ale toto právo sa prakticky vykonáva od postavenia rodinného domu. Od postavenia rodinného domu G. X. a jeho rodinní príslušníci prechádzali pešo alebo motorovými vozidlami po týchto pozemkoch a nikdy im v práve prechodu a prejazdu po tejto ceste nikto nebránil. Rodinnému domu G. X. bolo Okresným národným výborom, odborom výstavby a územného plánovania udelené užívacie a obývacie povolenie dňa 10.12.1975. Žalobca sa dožadoval určenia, že je nositeľom práva zodpovedajúceho vecnému bremenu, ktoré spočíva v práve prechodu a prejazdu motorovým vozidlom cez pozemky žalovaného registra „C“ parc.č. 4599/1, 4599/10 a 4599/11 v rozsahu vyznačenom v geometrickom pláne č. 204/132/2019, vyhotovenom 12.11.2019, a to na základe vydržania tohto práva zodpovedajúceho vecnému bremenu alebo na základe nadobudnutia tohto práva zo zákona.

4. K vydržaniu tohto práva nemohlo dôjsť z dôvodu absencie dobromyseľnosti u žalobcu ako aj jeho právneho predchodcu v tom, že mu toto právo patrí. Pokiaľ ide o dobromyseľnosť právneho predchodcu žalobcu (G. X.), tak okolnosť, že mu a jeho rodine od postavenia rodinného domu s.č. XXX do prevodu vlastníckeho práva na žalobcu, t.j. za obdobie od roku 1975 až do roku 2018 nikto vo výkone práva prechodu a prejazdu motorovými vozidlami po uvedenej prístupovej ceste k rodinnému domu nebránil, uviedol, že k naplneniu dobrej viere nestačí, keď tvrdené právo k nehnuteľnosti bolo dlhodobo vykonávané bez toho, aby vlastník nehnuteľností jeho výkonu bránil, teda ho nejako rušil, prípadne, že sa vykonávalo od nepamäti aj inými obyvateľmi. Ani skutočnosť, že právny predchodcu žalobcu k rodinnému domu už v roku 1975 bolo pridelené súpisné číslo, bolo mu vydané užívacie a obývacie povolenie, kolaudačné povolenie, na základe čoho mohol predpokladať, že v príslušnom správnom konaní bola naplnená aj podmienka, že k rodinnému domu je zabezpečený prístup, len na základe takejto všeobecnej skutočnosti by právny predchodca ešte nemohol odvodzovať svoju dobromyseľnosť v tom, že právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktoré spočíva v práve prechodu a prejazdu motorovým vozidlom po uvedených pozemkoch žalovaného 1/ mu patrí práve v tomto konkrétnom rozsahu, pretože dôvera právneho predchodcu žalobcu by mohla založiť maximálne jeho dobromyseľnosť v tom, že sa mohol spoliehať, že k jeho rodinnému domu je zabezpečený nejaký prístup, avšak bez vedomosti o tom, akým konkrétnym spôsobom je tento prístup zabezpečený, t.j. po akej konkrétnej ceste, na základe akého právneho dôvodu, či za akých ďalších konkrétnych podmienok tieto nevyhnutné konkrétne skutočnosti vôbec nevyplývajú. Naopak, dobromyseľnosť právneho predchodcu žalobcu narušuje skutočnosť, že nedisponoval žiadnym právnym titulom, ktorý by mal mať za následok vznik tohto jeho práva zodpovedajúceho vecnému bremenu. Vo vzťahu k dobromyseľnosti samotného žalobcu, ak by aj mal byť dobromyseľný, tak až v čase nadobudnutia rodinného domu v roku 2018 a vzhľadom na krátkosť času nie je možné uvažovať o vydržaní práva zodpovedajúceho vecnému bremenu na strane žalobcu, keďže si nemohol započítať obdobie dobromyseľnosti svojho právneho predchodcu. Napokon, žalobca ani nie je dobromyseľný, pretože pri kúpe v roku 2018 zástupcami predávajúceho a realitným maklérom bol informovaný, že právo zodpovedajúce vecnému bremenu nebolo evidované v katastri nehnuteľností ako ťarcha a že sa toto právo vykonáva od postavenia rodinného domu, čím tak bola narušená dobromyseľnosť žalobcu.

5. K alternatíve o nadobudnutí práva zodpovedajúce vecnému bremenu zo zákona uviedol, že ak by bolo preukázané skutkové tvrdenie žalobcu, že v minulosti bola asfaltová prístupová cesta prechádzajúca cez areál žalovaného v rade 1/ verejnou komunikáciou, po tom ako táto cesta neskôr prestala byť verejnou komunikáciou, muselo dôjsť k zániku tohto všeobecného práva každého užívať túto cestu a právna konštrukcia žalobcu, že na základe zákona potom vzniklo práve tomuto právny predchodcu žalobcu právo užívať túto cestu ako právo zodpovedajúce vecnému bremenu, nemá oporu v žiadnom zákone. Na základe osobného užívania právnym predchodcom žalobcu pozemku v socialistickom vlastníctve štátu ešte nemohol vyplývať záver, že zánikom socialistického vlastníctva k

pozemku, ako aj práva osobného užívania došlo na strane právneho predchodcu žalobcu k vzniku práva zodpovedajúceho vecnému bremenu. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 CSP.

6. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku proti výrokom II. a III. podal odvolanie žalobca, ktorý rozhodnutie považuje za arbitrárne, nemá oporu v zákone a je neodôvodnené. Vo svojom rozhodnutí v bodoch 27. a 28. sa len okrajovo zaoberal vecou, keď konštatoval, že ak by bolo preukázané skutkové tvrdenie žalobcu, že v minulosti bola asfaltová prístupová cesta verejnou komunikáciou, potom muselo dôjsť k zániku tohto všeobecného práva každého. Je zrejmé, že sa nezaoberal ani tým, že išlo o verejnú komunikáciu, ale vyslovil rovno názor na základe ničoho, že cesta prestala byť verejnou komunikáciou. Zo žiadneho dôkazu toto tvrdenie súdu, že došlo k zániku verejnej komunikácie, nevychádza. Žalobcovi a jeho právnomu predchodcovi vzniklo právo zodpovedajúce vecnému bremenu zo zákona po verejnej komunikácii v spojení s Občianskym zákonníkom účinným v tom čase, keď vecné bremená aj práva zodpovedajúce vecným bremenám vznikali len zo zákona. Jasne poukázal na to, že cesta ako prístupová k rodinnému domu slúžila od roku 1976 a vybudoval a vlastnil ju štát, a išlo o verejnú pozemnú komunikáciu podľa zákona č. 135/1961 Zb.. Táto cesta je celá zakreslená aj s hranicami v katastri nehnuteľností, ako to vyplýva z katastrálnej mapy. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 22Cdo 2226/2005. To, že právnomu predchodcovi žalobcu vzniklo právo prechodu a prejazdu zo zákona potvrdzuje aj to, že mu bolo štátom umožnené postaviť rodinný dom a legálne ho užívať. Že ide o verejnú komunikáciu, preukazuje aj existencia zvodidiel, ktoré sa nachádzajú na tejto ceste. To, že žalobca má právo prechodu a prejazdu cez pozemky žalovaného, nepriamo podporuje aj žalovaný vo vyjadrení v článku VIII. Túto prístupovú cestu v minulosti používali ako prejazd cez areál Motela O. na hlavnú cestu aj mnohí obyvatelia obce O.. Na preukázanie tvrdení navrhoval vykonať dôkazy, ktoré súd prvej inštancie zamietol a na základe nevykonania týchto dôkazov nesprávne a nezákonne rozhodol. Súd nesprávne rozhodol aj pokiaľ sa týka vydržania, nakoľko od postavenia rodinného domu právnym predchodcom tento a jeho rodinní príslušníci prechádzali pešo aj motorovými vozidlami po týchto pozemkoch. Nikdy im v práve prechodu a prejazdu nik nebránil. Rodinný dom bol postavený v súlade s právnymi predpismi, bolo mu pridelené súpisné číslo, užívacie a obývacie povolenie. Žalobca ako kupujúci vyhlásil, že mu je známy stav najmä ohľadne prístupu, pri predaji dostal kľúč od retiazky a mal prístup k rodinnému domu. Pri kúpe bol informovaný, že prístup vedie po pozemkoch v tom čase Slovenskej republiky v rozsahu, ako je skutočný stav na mieste samom, nakoľko tam vedie asfaltová cesta. Právny predchodca žalobcu v čase výstavby rodinného domu bol riaditeľom v areáli s názvom Motel O., ktorý v súčasnosti patrí žalovanému. I keď mu pri kúpe bola daná informácia, že vecné bremeno nie je evidované ako ťarcha na liste vlastníctva, ale bol informovaný, že toto právo sa vykonáva od postavenie rodinného domu, aj odber elektrickej energie bol zabezpečený od hlavnej budovy areálu Motel O.. Ani v tejto časti súd prvej inštancie nevykonával navrhované dôkazy, a to výsluchom svedka Mgr. L. V. a manželov F.. Právny predchodca žalobcu G. X. od roku 1976 vykonával právo prechodu a prejazdu motorovými vozidlami po pozemkoch žalovaného a bol dobromyseľný, že mu toto právo patrí. Po celú dobu vlastníctva rodinného domu od roku 1976 do predaja 12.12.2017 viac ako 40 rokov toto právo vykonával a nikto mu v tom nebránil. Žalobca následne toto právo vykonával do júla 2018, kedy tam žalovaný osadil rampu. Navrhoje napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na nové rozhodnutie alebo zmeniť tak, že žalobe bude vyhovieť v plnom rozsahu a priznať mu nárok na náhradu trov konania.

7. Žalovaný v rade 1/ vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že tvrdenia žalobcu v odvolaní sú nepravdivé a vykonštruované. Trvá na všetkých svojich predchádzajúcich vyjadreniach podľa zákona č. 135/1961 Zb.. Prístupová cesta do Motela O. je účelovou komunikáciou vybudovanou od hlavnej cesty po parkovisko a v areáli Motela O. ako asfaltová cesta, za účelom návštevy reštaurácie alebo ubytovania v tomto areáli. Šírka tejto cesty je 7 metrov, jej dĺžka od hlavnej cesty po koniec parkoviska je 311 metrov a cesta už nikde nevedie. Od tohto parkoviska sa táto cesta zužuje a ďalej pokračuje ako chodník k rodinnému domu žalobcu a následne ako poľná cesta a tak je uvedená aj na katastrálnej mape a nikdy nebola obecnou cestou, o čom predložil potvrdenie Obecného úradu O.. G. X. nevlastnil žiadne motorové vozidlo, a teda právo prejazdu ani nepotreboval. V žiadnom prípade to nebola verejná cesta, aj keď v minulosti sa v okolí nachádzali záhumienky a mnohí ju využívali, ako aj hubári. Postaviť rodinný dom právnomu predchodcovi žalobcu bolo na základe udeleného písomného súhlasu Interhotelu za účelom uvoľnenia potrebných lôžkových kapacít v ubytovacej časti Motelu O. pre účely domáceho a hlavne zahraničného cestovného ruchu. Jednoznačne sa teda jednalo o stavbu rodinného domu za účelom ubytovania p. X., aby nezaberal ubytovacie miesto v moteli. Nie je pravdivé tvrdenie žalobcu, že pri kúpe rodinného domu dostal kľúč od retiazky a mal prístup, nakoľko reťaz so zámkom umiestnil až po tom, ako areál Motel O. kúpil. Do predaja areálu žalovanému celý areál stráži strážna služba najatá

Centrom účelových zariadení Piešťany a cez cestu bolo prevedené lano, ktoré sa vždy pri prejazde zavesilo na stĺpik oproti. Rovnako je nepravdivé tvrdenie žalobcu, že sa jedná o jedinú prístupovú cestu k rodinnému domu a tiež, že bol informovaný, že prístup vedie po pozemkoch vo vlastníctve Slovenskej republiky, čo odporuje článku III bod 1 veta prvá kúpnej zmluvy zo dňa 12.12.2017. V zmluve nie je žiadna zmienka o existencii vecného bremena. Rovnako zo zmlúv o prevode areálu Motela O. sa nespomína žiadne vecné bremeno. Vlastnícke právo je najúplnejšie a najširšie vecné právo, ktoré umožňuje vlastníkovi veci v medziach stanovených právnym predpisom nakladať s vecami na základe svojho vlastného rozhodnutia. Je právom absolútnym, pôsobiacim voči všetkým a zodpovedá mu povinnosť všetkých ostatných subjektov nerušiť vo výkone jeho práva k veci. Pokiaľ ide o vydržanie na strane žalobcu, dobromyseľnosť absentuje, čo vyslovil vo svojom rozhodnutí aj prvostupňový súd. Poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 5Cdo 260/2008. Predmetné nehnuteľnosti boli v minulosti predmetom socialistického vlastníctva, kedy nebolo možné nadobudnúť vlastnícke právo vydržaním k veci, ktoré tvoria predmet socialistického vlastníctva, alebo ku ktorej mala socialistická organizácia právo užívania podľa osobitných predpisov. Dobromyseľnosť právneho predchodcu žalobcu narušuje skutočnosť, že tento nedisponoval žiadnym právnym titulom, ktorý by mal za následok vznik jeho práva zodpovedajúceho vecnému bremenu. V prípade žalobcu nie je možné hovoriť ani o splnení 10-ročnej nepretržitej vydržacej doby podľa § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ). Jednalo sa o majetok štátu, ktorý nebolo možné vydržať. Subjektívny pocit držiteľa nemôže byť sám o sebe podkladom pre vydržanie, ak nie je tento pocit vyvolaný okolnosťami objektívne nasvedčujúcimi oprávnenosti držby práva. Od vydania užívacieho a obývacieho povolenia 10.12.1975 do odpredaja nehnuteľností kúpnu zmluvou 05.09.2017 uplynulo 42 rokov a z tejto doby len 5 rokov areál Motela O. nevlastnil štát. Navrhuje napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať nárok na náhradu trov konania.

8. Žalobca v replike uviedol, že jeho tvrdenia boli preukázané vykonanými dôkazmi a dôvodnosť žaloby by boli potvrdili aj navrhované dôkazy, ktoré súd nevykonal. Dôkazy, ktoré žalovaný predložil k odvolaniu, ide o dôkazy, ktoré sú podané oneskorene a nemožno už na ne prihliadať. Pokiaľ žalovaný namietal, že v žiadnej zmluve o prevode nebolo spomínané vecné bremeno, tak je len samozrejmé, že toto sa nenachádza, nakoľko vzniklo zo zákona. V tej dobe nemohlo ani vecné bremeno vzniknúť inak ako zo zákona. Je úplne irelevantné, že cesta od motela k rodinnému domu žalobcu sa zužuje a či mal právny predchodca motorové vozidlo. Každý rodinný dom musí mať zabezpečený k nemu prístup pešo a vozidlami. Štát umožnil G. X. postaviť rodinný dom a legálne ho užívať a tým mu zabezpečil aj prístup k nemu. Cesta slúžila od roku 1976 a vybudoval a vlastnil ju štát. Išlo verejnú pozemnú komunikáciu a celá je zakreslená aj s hranicami v katastri nehnuteľností. Právne predchodcovi žalobcu nikto nebránil vo vykonávaní tohto práva. Teda právo prechodu pešo a prejazdom motorovými vozidlami vzniklo zo zákona, prípadne alternatívne - titulom vydržania. Zotrval na svojom odvolacom návrhu.

9. V duplike žalovaný v rade 1/ uviedol, že súd pri vykonaní dôkazov sa zamerl na preukázanie dvoch zákonných podmienok vzniku vecného bremena, a to dobromyseľnosť a vydržacia doba 10 rokov, ktoré splnené neboli. Pokiaľ ide o listiny, ktoré pripojil k vyjadreniu k odvolaniu, už predtým ich predložil súdu prvého stupňa a dňa 01.04.2021 tak urobil aj Štátny archív - pracovisko archív Liptovský Mikuláš, ktorý zaslal všetky stavebné listiny. Požadované právo prechodu nevzniklo zo zákona, lebo neboli splnené zákonné podmienky jeho vzniku, a to dobromyseľnosť a 10-ročná vydržacia doba. Jednalo sa o majetok štátu, ktoré nebolo možné vydržať a dobromyseľnosť právneho predchodcu žalobcu narušuje skutočnosť, že tento nedisponoval žiadnym právnym titulom. Je samozrejmé, že príjazdovú komunikáciu k Motelu O. vybudoval štát tak ako aj celý areál, a preto je táto cesta zakreslená aj v katastri nehnuteľností. Právny predchodca žalobcu prechádzal ku svojmu domu cez trávnik a so súhlasom tamjšej strážnej služby. Navrhuje rozsudok potvrdiť a priznať trovy konania.

10. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnutý rozsudok v intenciách § 379 a § 380 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II. a III. podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a v tomto rozsahu mu vec vrátil na ďalšie konanie.

11. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie oboznámením listov vlastníctva, z ktorých mal preukázané vlastníctvo žalobcu a žalovaného 1/. Ostatné stranami navrhnuté dôkazy zamietol s tým, že smerujú buď k preukázaniu nesporných skutkových tvrdení alebo k preukázaniu takých skutkových tvrdení žalobcu,

ktoré nie sú relevantné pre rozhodnutie v tejto veci, pretože ak aby aj boli preukázané, neboli by spôsobilé privodiť úspech žalobcu v tejto veci.

12. Odvolací súd považuje za nutné podotknúť, že ak súd prvej inštancie nevykonal dôkazy navrhnuté stranami, nie je zrejmé z čoho vychádzal, že by neboli spôsobilé privodiť úspech žalobcu v tejto veci. Žalobca navrhoval vykonať dokazovanie oboznámením listinných dôkazov vzťahujúcich sa k stavebnému konaniu, ohľadne pridelenia pozemku do osobného užívania právneho predchodcov žalobcu na stavbu rodinného domu a vypočuť svedkov s tým, že tieto dôkazy majú preukázať jeho tvrdenia o vydržaní sporného práva. Súd prvej inštancie napriek tomu tieto dôkazy nevykonal a žalobu zamietol, že žalobca nepreukázal dobromyseľnosť svojho právneho predchodcu a ani na základe akého právneho titulu mal byť tento v dobrej viere, že sporné mu právo patrí, hoci sa neoboznámil s obsahom týchto listín. Vykonanie dokazovania len samotnými listami vlastníctva nie je možné ustáliť skutkový stav, či žalobca dostatočne preukázal svoje tvrdenia o možnosť vydržania výkonu práva vecného bremene spočívajúce v práve prechodu a prejazdu motorovými vozidlami.

13. Zásah súdu do práva na spravodlivý proces a nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia, zakladajú porušenie práva na spravodlivý proces. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle citovaného ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie vecí za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutia spravodlivosti).

14. Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach vyslovil názor, že nevykonanie navrhovaného dôkazu, ktorý by mohol mať vplyv na posúdenie skutkového stavu, ktorý z doteraz vykonaných dôkazov nemožno bezpečne ustáliť, možno kvalifikovať ako porušenie práva na spravodlivé súdne konanie v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR (III. ÚS 332/09). Zásadám spravodlivého procesu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd totiž zodpovedá požiadavka, aby súdmi urobené skutkové zistenia a prijaté právne závery boli riadne (dostatočne) a zrozumiteľne (logicky) odôvodnené. V práve na spravodlivý proces je obsiahnutá aj ďalšia ústavná zásada (čl. 47 ods. 3 Ústavy SR a čl. 6 CSP), a to „rovnosť zbraní“ v civilnom konaní, ktorá všeobecne zahŕňa tiež rovnosť bremien, ktoré sú na strany sporu kladené a ktoré nesmú byť neprímerané (IV. ÚS 468/2018). Z práva na spravodlivý súdny proces vyplýva aj podľa Európskeho súdu pre ľudské práva povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi na vykonanie dôkazov strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (Kraska c. Švajčiarsko z 29.4.1993, II. ÚS 410/06).

15. Žalobca k svojim tvrdeniam o verejnej účelovej komunikácii nepredložil žiaden dôkaz. Z LV č. XXXX, na ktorom sú evidované sporné nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného 1/ vyplýva, že jedine na C KN parc.č. 4599/11 je vyznačený spôsob využitia č. 25 „pozemok, na ktorom je postavená ostatná inžinierska stavba a jej súčasťou“, pričom pri pozemkoch C KN parc.č. 4599/1 a č. 4599/10 je vyznačený spôsob využitia č. 18 „pozemok, na ktorom je dvor“. Preto k predmetným tvrdeniam neúniesol dôkazné bremeno. Ak sa však má jednať o verejnú účelovú komunikáciu, túto je možné všeobecne užívať a nejedná sa o oprávnenú držbu práva cesty.

16. Úlohou súdu prvej inštancie v novom konaní bude doplniť dokazovanie dôkazmi navrhovanými stranami a na základe takto vykonaného dokazovania vyhodnotiť, či žalobca uniesol dôkazne bremeno ohľadne vydržania sporného práva jeho právnym predchodcom, svoje rozhodnutie odôvodniť na základe takto doplneného dokazovania.

17. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)
Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)